

Wetboek van Strafvordering Suriname

Art 1

Strafvordering heeft alleen plaats op de wijze bij de wet voorzien.

Art 16

1. De verdachte is bevoegd zich bij alle verhoren door zijn raadsman te doen bijstaan.
2. Aan de gegijzelde getuige wordt de gelegenheid verschaft om zich met zijn advocaat in verbinding te stellen teneinde zich bij zijn verhoren door deze te doen bijstaan.
3. De raadsman of de advocaat van de getuige of van de belanghebbende die ingevolge artikel 460, vierde lid, of artikel 461, derde lid, op zijn klaagschrift wordt gehoord, wordt bij de verhoren om in de gelegenheid gesteld de nodige opmerkingen te maken.

Art 19

1. Als verdachte wordt aangemerkt degene te wiens aanzien uit feiten of omstandigheden een redelijke vermoeden van schuld aan enig strafbaar feit voortvloeit
2. Gedurende de vervolging wordt als verdachte aangemerkt degene tegen wie de vervolging is gericht.

Art 20

1. De verdachte is bevoegd zich, overeenkomstig de bepalingen van de Derde titel van dit boek, door een of meer gekozen of toegevoegde raadslieden te doen bijstaan.
2. Hem wordt daartoe, telkens wanneer hij dit verzoekt, zoveel mogelijk de gelegenheid verschaft om zich met zijn raadsman in verbinding te stellen.

Art 21

1. In alle gevallen waarin iemand als verdachte wordt gehoord, onthoudt de verhorende rechter of ambtenaar zich van alles wat de strekking heeft een verklaring te verkrijgen, waarvan niet gezegd kan worden dat zij in vrijheid is afgelegd. De verdachte is niet tot antwoorden verplicht.
2. Voor het verhoor wordt de verdachte medegedeeld dat hij niet verplicht is tot antwoorden.
3. De verklaringen van de verdachte, bepaaldelijk die welke een bekentenis van schuld inhouden, worden in het proces-verbaal van het verhoor zoveel mogelijk in zijn eigen worden opgenomen. De mededeling bedoeld in het tweede lid wordt in het proces-verbaal opgenomen.

Art 30

1. De verdachte is te allen tijde bevoegd een of meer raadslieden te kiezen. Van

zijn bevoegdheid wordt de verdachte zo spoedig mogelijk na de aanhouding, doch in elk geval voordat het eerste verhoor aanvangt, mededeling gedaan.

Art 40 Vrije toegang raadsman

1. De raadsman heeft vrije toegang tot de verdachte die rechtens zijn vrijheid is ontnomen, kan hem alleen spreken en met hem brieven wisselen zonder dat van de inhoud door anderen wordt kennis genomen, een en ander onder het vereiste toezicht, met inachtneming van de huishoudelijke reglementen, en zonder dat het onderzoek daardoor mag worden opgehouden.

2. Indien uit bepaalde omstandigheden en ernstig vermoeden voortvloeit dat het vrije verkeer tussen raadsman en verdachte, hetzij zal strekken om de verdachte bekend te maken met enige omstandigheid, waarvan hij in het belang van het onderzoek tijdelijk onkundig moet blijven, hetzij wordt misbruikt voor pogingen om de opsporing der waarheid te belemmeren, kan tijdens het gerechtelijk vooronderzoek de rechter-commissaris en overigens tijdens het voorbereidend onderzoek de vervolgingsambtenaar, telkens bevelen dat de raadsman geen toegang tot de verdachte zal hebben of deze niet alleen mogen spreken en dat brieven of andere stukken, tussen raadsman en verdachte gewisseld, niet zullen worden uitgereikt. Het bevel omschrijft de bepaalde omstandigheden in de voorgaande zin bedoeld; het beperkt de vrijheid van verkeer tussen raadsman en verdachte niet meer en wordt voor niet langer gegeven dan door de omstandigheden wordt gevorderd, en is in elk geval slechts gedurende ten hoogste acht dagen van kracht. Van het bevel geschiedt onverwijld schriftelijke mededeling aan de raadsman en verdachte.

3. De verdachte en zijn raadsman kunnen tegen het bevel binnen drie dagen na die mededeling een bezwaarschrift indienen bij het Hof van Justitie, dat zo spoedig mogelijk beslist, na de raadsman te hebben gehoord, althans schriftelijk opgeroepen. Het kan bij zijn beslissing het bevel opheffen, wijzigen of aanvullen.

4. Wanneer het betreft een persoon, die verdacht wordt van een der artikelen 128 - 145a en 149 van het Wetboek van Strafrecht omschreven misdrijven of van een misdrijf, waartegen levenslange gevangenisstraf is bedreigd, kan tijdens het gerechtelijk vooronderzoek de rechter-commissaris en overigens tijdens het voorbereidend onderzoek de vervolgingsambtenaar telkens voor een tijdvak van ten hoogste veertien dagen bevelen, dat er geen verkeer tussen de verdachte en zijn raadsman zal plaatsvinden, indien hij van oordeel is, dat het belang van het onderzoek zich daartegen bepaaldelijk verzet. Van het bevel geschiedt onverwijld schriftelijke mededeling aan de raadsman en aan de verdachte.

5. Alle belemmeringen van het vrije verkeer tussen raadsman en verdachte, welke ingevolge een der voorgaande leden bevolen zijn, nemen een einde zodra de beschikking tot afsluiting van het gerechtelijk vooronderzoek overeenkomstig artikel 218 voor de vervolgingsambtenaar onherroepelijk is geworden, of, ingeval van een gerechtelijk vooronderzoek niet heeft plaatsgehad, zodra de kennisgeving van verdere vervolging of de dagvaarding ter terechtzitting in eerste aanleg is betekend.

6. Het bepaalde in het eerste lid is van overeenkomstige toepassing, nadat in de zaak onherroepelijk vonnis is gewezen.

Art 42 Staande houden van de verdachte

Iedere opsporingsambtenaar is bevoegd de verdachte naar zijn naam, voornamen en woon- of verblijfplaats te vragen en hem daartoe staande te houden.

Art 43 Staande houden van een getuige

Iedere opsporingsambtenaar is bevoegd de getuige naar zijn naam, voornamen en woon- of verblijfplaats te vragen en hem daartoe staande te houden.

Art 44 Aanhouden op heterdaad

1. In geval van ontdekking op heterdaad van enig strafbaar feit is ieder bevoegd de verdachte aan te houden.
2. In zodanig geval is de vervolgingsambtenaar of de hulpofficier van justitie bevoegd de verdachte, na aanhouding, naar een plaats van verhoor te geleiden; hij kan ook diens aanhouding of voorgeleiding bevelen.
3. Geschiedt de aanhouding door een andere opsporingsambtenaar, dan draagt deze zorg dat de aangehoudene ten spoedigste voor de vervolgingsambtenaar of een van diens hulpofficieren van justitie wordt geleid.
4. Geschiedt de aanhouding door een ander, dan levert deze de aangehoudene onverwijld aan een opsporingsambtenaar over die dan handelt overeenkomstig de bepaling van het voorgaande lid. In geval van overlevering aan de vervolgingsambtenaar of de hulpofficier van justitie is het tweede lid van toepassing.

Art 45 Aanhouden buiten heterdaad

1. Ook buiten het geval van ontdekking heterdaad is de vervolgingsambtenaar bevoegd de verdachte van enig strafbaar feit waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, of van het strafbare feit omschreven in artikel 507, onder 3 van het Wetboek van Strafrecht, aan te houden en naar een plaats van verhoor te geleiden. Hij kan ook diens aanhouding of voorgeleiding bevelen.
2. Kan het optreden van de vervolgingsambtenaar niet worden afgewacht, dan komt gelijke bevoegdheid toe aan ieder zijner hulpofficieren van justitie. De hulpofficier van justitie geeft van de aanhouding onverwijld schriftelijk of mondeling kennis aan de vervolgingsambtenaar.
3. Kan ook het optreden van een der hulpofficieren van justitie niet worden afgewacht dan is elke opsporingsambtenaar bevoegd de verdachte aan te houden, onder verplichting zorg te dragen dat hij onverwijld voor de vervolgingsambtenaar of een van diens hulpofficieren van justitie wordt geleid. Op de hulpofficier van justitie voor wie de verdachte wordt geleid is de tweede zin van het voorgaande lid van toepassing.

Art 46 Betreden van plaats of woning

1. Ingeval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit kan ieder, ter aanhouding van de verdachte, elke plaats betreden, met uitzondering van een woning waarvan toegang door de bewoner wordt geweigerd en van de plaatsen in artikel 116 genoemd, op tijden in dat artikel aangegeven.
2. Zowel in het geval van ontdekking op heterdaad als buiten dat geval kan iedere opsporingsambtenaren, ter aanhouding van de verdachte, elke plaats betreden. De artikelen 113-116 zijn van toepassing.

Art 47 Onderzoek aan lichaam of kleding

1. De vervolgingsambtenaar of de hulpofficier van justitie, voor wie de verdachte wordt geleid of die zelf de verdachte heeft aangehouden, kan, bij het bestaan van ernstige bezwaren tegen deze bepalingen dat hij aan zijn lichaam of kleding zal worden onderzocht.
2. De overige opsporingsambtenaren zijn bevoegd de aangehoudenene tegen wie ernstige bezwaren bestaan, aan zijn kleding te onderzoeken.
3. Tijdens het gerechtelijk vooronderzoek geldt bovendien de bepaling van artikel 181.

Art 48 Inverzekeringstelling

1. De vervolgingsambtenaar of de hulpofficier van justitie, voor wie de verdachte wordt geleid of die zelf de verdachte heeft aangehouden, kan, na hem verhoord te hebben in het belang van het onderzoek bevelen dat hij tijdens het onderzoek ter beschikking der justitie zal blijven en daarvoor op een in het bevel aan te duiden plaats in verzekering zal worden gesteld.
2. In verband met de inverzekeringstelling wordt de verdachte, voorafgaand aan het bevel, gehoord. Hij is bevoegd zich daarbij door een raadsman te doen bijstaan. Artikel 16, laatst lid, is van toepassing.
3. Van het verhoor wordt proces-verbaal opgemaakt door de hulpofficier van justitie of de vervolgingsambtenaar die het bevel verleent. Dit proces-verbaal wordt bij de processtukken gevoegd.
4. De hulpofficier van justitie geeft van zijn bevel ten spoedigste schriftelijk of mondeling kennis aan de vervolgingsambtenaar.
5. Zodra het belang van het onderzoek dit toelaat gelast de hulpofficier van justitie die het bevel heeft gegeven of de vervolgingsambtenaar de invrijheidstelling van de verdachte.
6. Gelast de hulpofficier van justitie de invrijheidstelling niet, dan doet hij de verdachte voor de vervolgingsambtenaar geleiden.
7. De hulpofficier van justitie doet de verdachte slechts in vrijheid stellen of voor de vervolgingsambtenaar geleiden na overleg met de vervolgingsambtenaar en voor zover deze niet anders beslist.

Art 49 Gevallen en termijn van inverzekeringstelling

1. Het bevel tot inverzekeringstelling wordt slechts verleend in geval van een strafbaar feit waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten. Indien het onderzoek der zaak op de terechtzitting in eerste aanleg is aangevangen, kan zodanig bevel niet meer worden verleend.
2. Het bevel tot inverzekeringstelling is gedurende ten hoogste zeven dagen van kracht.
3. De termijnen gaan in op het ogenblik ter tenuitvoerlegging. Zij lopen niet gedurende de tijd dat de verdachte zich aan verdere tenuitvoerlegging van het bevel heeft onttrokken.

Art 50 Verlenging inverzekeringstelling

1. Bij dringende noodzakelijkheid kan de inverzekeringstelling door de vervolgingsambtenaar worden verlengd en wel eenmaal worden verlengd met ten hoogste dertig dagen. Bevindt de verdachte zich buiten het stadsdistrict dan kan de verlenging ook worden bevolen door de hulpofficier van justitie, die het bevel tot inverzekeringstelling heeft verleend, doch slechts na overleg met de vervolgingsambtenaar.
2. De verdachte wordt in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Hij is bevoegd zich bij het verhoor door een raadsman te doen bijstaan. Artikel 16, laatste lid, is van toepassing.
3. Het bepaalde in de laatste drie leden van artikel 48 en in artikel 49, eerste en derde lid is overeenkomstig van toepassing.

Art 51 Inhoud bevel inverzekeringstelling

1. Het bevel tot inverzekeringstelling of tot verlening daarvan is gedagtekend en ondertekend.
2. Het omschrijft zo nauwkeurig mogelijk het strafbare feit, de grond der uitvaardiging en de bepaalde omstandigheden welke tot het aannemen van die grond hebben geleid. Het vermeldt de duur, waarvoor het is verleend.
3. De verdachte wordt in het bevel met naam, voornamen en andere bekende persoonsgegevens aangeduid of, wanneer deze onbekend zijn, zo duidelijk mogelijk aangewezen.
4. Een afschrift van dit bevel wordt hem voor of bij de tenuitvoerlegging uitgereikt.

Art 52 Voorgeleiding bij de rechter-commissaris

De vervolgingsambtenaar doet de aangehouden verdachte, wiens bewaring hij nodig oordeelt, onverwijld geleiden voor de rechter-commissaris.

Art 53 Ophouden voor verhoor

1. Wordt de verdachte noch overeenkomstig artikel 48 in verzekering gesteld, noch overeenkomstig artikel 52 voor de rechter-commissaris geleid, dan wordt hij, na te zijn verhoord, dadelijk in vrijheid gesteld.
2. In geen geval mag de verdachte langer dan zes uren voor het verhoor worden opgehouden, met dien verstande dat de tijd tussen 10 des namiddag en zeven uur des voormiddags niet wordt mede gerekend.

Art 54 Gevolg der inverzekeringstelling

1. De in verzekering gestelde personen worden aan geen andere beperkingen onderworpen dan die voor het doel hunner opsluiting of in het belang der orde volstrekt noodzakelijk zijn.

Art 54a Verzoek invrijheidstelling tijdens inverzekeringstelling

Uiterlijk binnen zeven dagen, te rekenen vanaf het tijdstip van inverzekeringstelling, wordt de verdachte ten einde te worden gehoord, voor de rechter-commissaris geleid. Onverminderd het bepaalde in de eerste volzin van

dit lid, kan de verdachte onmiddellijk na zijn inverzekeringstelling de rechter-commissaris om zijn invrijheidstelling te verzoeken.

De rechter-commissaris bepaalt na daartoe van de vervolgingsambtenaar of de verdachte of diens raadsman een verzoek heeft ontvangen, onverwijld tijd en plaats van het verhoor en geeft hiervan kennis aan de vervolgingsambtenaar, de verdachte en de raadsman. In het geval bedoeld in de tweede volzin van lid 1 van dit artikel wordt de verdachte binnen vierentwintig uur nadat het verzoek ter kennis van de rechter-commissaris is gebracht, gehoord althans daartoe opgeroepen.

In daartoe aangewezen gevallen kan de rechter-commissaris bij dringende noodzakelijkheid de termijn van vierentwintig uur verlengen.

De verdachte is bevoegd zich bij het verhoor door een raadsman te doen bijstaan. De raadsman wordt bij het verhoor in de gelegenheid gesteld de nodige opmerkingen te maken. De vervolgingsambtenaar is bevoegd het verhoor bij te wonen en daarbij de nodige opmerkingen te maken.

Na de verdachte te hebben gehoord, beslist de rechter-commissaris zo spoedig mogelijk over de rechtmatigheid van de inverzekeringstelling. In de beschikking worden door de rechter-commissaris bepaaldelijk de redenen opgegeven die tot zijn oordeel hebben geleid met betrekking tot de rechtmatigheid of onrechtmatigheid van de inverzekeringstelling.

Indien de rechter-commissaris de inverzekeringstelling onrechtmatig oordeelt beveelt hij de onmiddellijke invrijheidstelling van de verdachte. In het andere geval wordt het verzoek van de verdachte afgewezen.

Art 54b In vrijheid gestelde verdachte

Indien de verdachte door de vervolgingsambtenaar of de hulpofficier van justitie overeenkomstig artikel 48 lid 5 in vrijheid is gesteld, is het bepaalde in artikel 54a niet van toepassing

Art 54c Beroepsmogelijkheid van de vervolgingsambtenaar

Tegen een beschikking van de rechter-commissaris overeenkomstig artikel 54 lid 4, kunnen de vervolgingsambtenaar en de verdachte binnen drie dagen daarna in beroep gaan bij het Hof van Justitie.

Het beroep wordt schriftelijk ingesteld bij de griffier van de rechter-commissaris, die het onmiddellijk doorgeleidt naar de griffier van het Hof van Justitie; binnen vierentwintig uren dienen de grieven aan het Hof kenbaar te worden gemaakt.

De vervolgingsambtenaar kan het beroep als bedoeld in lid 1 van dit artikel slechts instellen in geval van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld, en na verkregen toestemming van de Procureur-generaal of van een door hem aan te wijzen vervolgingsambtenaar.

In geval van een ingesteld beroep door de vervolgingsambtenaar als bedoeld in lid 1 van dit artikel, wordt de invrijheidstelling van de verdachte voor ten hoogste drie dagen gestuit. Het Hof van Justitie beslist zo spoedig mogelijk op het ingestelde beroep, doch uiterlijk binnen drie dagen na de instelling daarvan.

Art 55

1. De rechter-commissaris kan, zolang het onderzoek der zaak op de terechtzitting in eerste aanleg nog niet is aangevangen, op de vordering van de vervolgingsambtenaar een bevel tot bewaring van de verdachte verlenen.

Art 56 Gevallen waarin en gronden waarop bevel bewaring mogelijk is.

1. Het bevel tot bewaring wordt alleen gegeven, indien ernstige bezwaren tegen de verdachte zijn gerezen en tevens uit bepaalde omstandigheden blijkt van bestaan van gevaar voor vlucht of van gewichtige reden van maatschappelijke veiligheid, welke de onverwijldde vrijheidsbeneming vordert.

2. Een bevel tot bewaring blijft achterwege, wanneer ernstig rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid dat aan de verdachte in geval van veroordeling geen onvoorwaardelijke vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel zal worden opgelegd, dan wel dat hij bij tenuitvoerlegging van het bevel langere tijd van zijn vrijheid beroofd zal blijven dan de duur van de straf of maatregel.

3. Het bevel kan worden verleend:

a. in geval van een misdrijf waarop naar wettelijke omschrijving gevangenisstraf is gesteld, indien de verdachte hier te lande geen vaste woon of verblijfplaats heeft;

b. in geval van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaren of meer is gesteld, of van een der misdrijven omschreven in de artikelen 173, 178, 231, 232, 291, laatste lid, 306, 309, 313, 345, eerste lid, 360, eerste lid, 361, eerste lid, 374, 375, 378, 381, 386, 387, 398, 414, eerste lid, 416, 429, 455, 456, 459, 480 van het Wetboek van Strafrecht, in artikel 4 lid 1, in artikel 20 lid 3 van de Rijwet 1971 en artikel 22 van de Vuurwapenwet.

Art 82 Vatbaarheid voor inbeslagneming

1. Vatbaar voor inbeslagneming zijn alle voorwerpen die kunnen dienen om de waarheid aan het licht te brengen, of om wederrechtelijk verkregen voordeel aan te tonen.

2. Voorts zijn vatbaar voor inbeslagneming alle voorwerpen welke verbeurdverklaring of onttrekking aan het verkeer kan worden bevolen.

Art 82a Beslag op vorderingen en rechten

1. Beslag op vorderingen wordt gelegd en beëindigd door schriftelijke kennisgeving aan de schuldenaar.

2. Beslag op rechten aan toonder of order geschiedt door beslag op papier.

3. Beslag op luchtvaartuigen, schepen en onroerende registergoederen kan worden aangetekend en doorgehaald in registers; daartoe wordt de tussenkomst van de gerechtdeurwaarder ingeroepen; het leggen en beëindigen van het beslag wordt meegedeeld of betekend aan de belanghebbenden.

4. Rechtshandelingen ter zake van een voorwerp waarop blijkt een

aantekening in het register beslag is gelegd zijn nietig, behoudens schriftelijke instemming van de vervolgingsambtenaar.

Art 83 Inbeslagneming

1. Hij die de verdachte staande houdt of aanhoudt, kan voor inbeslagneming vatbare voorwerpen, door deze met zich gevoerd, in beslag nemen.
2. met betrekking tot het onderzoek aan het lichaam of de kleding van de aangehouden verdachte geldt de bepaling van artikel 47, eerste en tweede lid.
3. Voorwerpen, in beslag genomen door een ander dan een opsporingsambtenaar, worden door hem onverwijld aan een opsporingsambtenaar afgegeven,

Art 84 Volgen

In geval van ontdekking op heterdaad kunnen de opsporingsambtenaren voor inbeslagneming vatbare voorwerpen op elke plaats volgen en in beslag nemen. De artikelen 113-116 zijn van toepassing.

Art 85 Spoedzoeking

1. In geval van ontdekking op heterdaad of van een misdrijf als bedoeld in artikel 56, derde lid, onder b, kan de vervolgingsambtenaar die het instellen van een gerechtelijk vooronderzoek vordert, in afwachting van het optreden van de rechter-commissaris, bij dringende noodzakelijkheid:

ter inbeslagneming huiszoeking doen op elke plaats waar het feit is begaan of sporen heeft achtergelaten, in de woning en in de verblijfplaats van de verdachte en in logeerinrichtingen, koffiehuisen en openbare plaatsen;

ter gelegenheid van een gerechtelijke plaatsopneming elders, voor inbeslagneming vatbare voorwerpen, voor zover deze voor de hand worden aangetroffen, inbeslag nemen.

2. Kan het optreden van de vervolgingsambtenaar niet worden afgewacht dan komt de bevoegdheid toe aan ieder zijner hulpofficieren van justitie, onder verplichting om van de ondernomen handeling onverwijld schriftelijke kennis te geven aan de vervolgingsambtenaar.

Art 86 Inbeslagneming en huiszoeking bij geheimhouders

1. Bij personen met bevoegdheid tot verschoning als bedoeld bij artikel 198, worden tenzij met hun toestemming, niet in beslag genomen brieven of andere geschriften, tot welke hun plicht tot geheimhouding zich uitstrekt
2. Geschiedt bij zodanige personen huiszoeking, dan vindt zij, tenzij met hun toestemming, alleen plaats voor zover zij zonder schending van het standberoeps- of ambtsgeheim kan geschieden, en strekt zij zich niet uit tot andere brieven of geschriften dan die welke het voorwerp van het strafbare feit uitmaken of tot het begaan daarvan gediend hebben.

Art 86a

1. Krachtens een schriftelijke machtiging van de rechter-commissaris, door deze tijdens het gerechtelijk vooronderzoek ambtshalve of op vordering van de

vervolgingsambtenaar verleend, is een opsporingsambtenaar op vertoon van een afschrift van de machtiging bevoegd, ten einde inzicht te verkrijgen in de vermogenspositie van degene tegen wie het onderzoek is gericht, aan een ieder te bevelen hem op eerste vordering:

Opgave te doen of inzage of afschrift te geven van bescheiden of gegevens;

Op te geven of, en zo ja welke, vermogensbestanddelen bij onder zich heeft of heeft gehad, welke toebehoren of hebben toebehoord aan degene tegen wie het onderzoek is gericht;

En aldus verstrekte schriftelijke bescheiden in beslag te nemen.

2. Het bevel wordt niet gericht aan degene tegen wie het onderzoek is gericht.
3. Een geldige reden tot weigering aan het bevel te voldoen op grond van bevoegdheid tot verschoning bestaat voor de personen in artikel 93 lid 2 bedoeld, onder de daar omschreven voorwaarden.

Art 87 Inbeslagneming in woning

1. Tenzij het belang van het onderzoek dit vordert, wordt tot inbeslagneming in een woning niet overgegaan dan nadat de bewoner of, indien hij afwezig is, een zijner meerderjarige huisgenoten is gehoord en vruchteloos uitgenodigd het voorwerp vrijwillig af te geven ter inbeslagneming.

2. Voor zover het belang van het onderzoek zich daartegen niet verzet, stelt de opsporingsambtenaar de bewoner of, indien hij afwezig is, een zijner aanwezige huisgenoten in de gelegenheid, zich omtrent de ter plaatse in beslag genomen voorwerpen te verklaren. Hetzelfde geldt ten aanzien van de verdachte, indien deze tegenwoordig is.

Art 89 Tappen

1. Tijdens het gerechtelijk vooronderzoek kan de rechter-commissaris, ambtshalve of op vordering van de vervolgingsambtenaar, in geval van een misdrijf als bedoeld in artikel 56, derde lid, onder b, indien het onderzoek dit dringend vordert, bepalen dat:

a. telefoongesprekken, ten aanzien waarvan het vermoeden bestaat, dat de verdachte eraan deelneemt of zal deelnemen, door een opsporingsambtenaar worden afgeluisterd of opgenomen.

b. ieder die werkzaam is bij een instelling van telefonie ter zake van alle verkeer dat door tussenkomst van de instelling is geschied, ten aanzien waarvan het vermoeden bestaat dat de verdachte eraan heeft deelgenomen, de door hem gewenst inlichtingen verschaft.

2. De artikelen 197-199 zijn ten aanzien van personen, bedoeld in het voorgaande lid, onder van toepassing. (verschoningsgerechtigden)

3. Van het afluisteren of opnemen wordt binnen tweemaal vierentwintig uren proces-verbaal opgemaakt.

Art 91 Inbeslagneming door rechter-commissaris tijdens gerechtelijk vooronderzoek

1. De rechter-commissaris is tijdens het gerechtelijk vooronderzoek tot inbeslagneming van alle daarvoor vatbare voorwerpen bevoegd.
2. In afwijking van artikel 82 zijn tevens alle voorwerpen die kunnen dienen tot bewaring van het recht tot verhaal voor een op te leggen geldboete of een op te leggen verplichting tot betaling van een geldbedrag aan de staat ter ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel vatbaar voor inbeslagneming uit hoofde van dit artikel.
3. De rechter-commissaris kan bepalen dat in beslag genomen voorwerpen tot bewaring van het recht tot verhaal voor een op te leggen geldboete of een op te leggen verplichting tot betaling van een geldbedrag ter ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel kunnen worden gehouden.
4. Artikel 86, eerste lid is van toepassing.

Art 92 Bevel tot uitlevering aan derden.

1. De rechter-commissaris kan bevelen, dat hij die redelijkerwijs moet worden vermoed houder te zijn van enig bepaald voor inbeslagneming vatbaar voorwerp, dit ter inbeslagneming aan hem zal uitleveren of op een door hem aangegeven plaats zal overbrengen, een en nader binnen de termijn en op de wijze bij het bevel te bepalen.
2. Het bevel wordt mondeling of schriftelijk gegeven. In het laatste geval wordt het betekend.
3. De rechter-commissaris kan, teneinde inzicht te verkrijgen in de vermogenspositie van degene tegen wie het onderzoek is gericht, de bevelen geven, genoemd in artikel 86a lid 1 onder a en b; artikel 86a leden 2 en 3, zijn van toepassing.

Art 93

2. Niettemin bestaan geldige redenen van weigering op grond van bevoegdheid tot verschoning voor:
 - de personen bedoeld bij artikel 197;
 - de personen bedoeld bij artikel 198, voor zover de uitlevering of overbrenging met hun plicht tot geheimhouding in strijd zou zijn;
 - de personen bedoeld in artikel 199, voor zover de uitlevering of overbrenging hen of een hunner daarin genoemde betrekkingen aan het gevaar ener strafrechterlijke vervolging zou blootstellen.

Art 94

1. Het bevel tot uitlevering of overbrenging wordt niet gegeven aan de verdachte.

Art 97 Onderzoek ter inbeslagneming op elke plaats

1. De rechter-commissaris kan, buiten het geval van huiszoeking, ambtshalve of op vordering van de vervolgingsambtenaar, ter inbeslagneming op elke plaats een onderzoek instellen.
2. Hij kan zich daarbij laten vergezellen van bepaalde door hem aangewezen personen.

Art 98 Huiszoeking ter inbeslagneming

1. De rechter-commissaris is bevoegd huiszoeking ter inbeslagneming te doen met verlof van het Hof van Justitie, op zijn verzoek of op vordering van de vervolgingsambtenaar verleend. In het laatste geval kan de vervolgingsambtenaar vorderen dat aan het verlof tot huiszoeking door de rechter-commissaris gevolg zal worden gegeven.
2. Bij dringende noodzakelijkheid kan echter de rechter-commissaris ambtshalve of op vordering van de vervolgingsambtenaar, zonder verlof huiszoeking doen in de woningen, lokalen en plaatsen bij artikel 85, eerste lid, onder 1o, aangewezen.

Art 99 Huiszoeking door rechter-commissaris met vervolgingsambtenaar

1. Huiszoeking geschiedt door de rechter-commissaris zoveel mogelijk in tegenwoordigheid van de vervolgingsambtenaar of een hulpofficier van justitie. Artikel 97, tweede lid, is van toepassing.
2. Van het binnentreden ener woning tegen de wil van de bewoner wordt binnen tweemaal vierentwintig uren proces-verbaal opgemaakt.
3. Artikel 87 is van toepassing.

Art 103 Vervreemding. Vernietiging. Rechterlijke machtiging.

De inbeslaggenomen voorwerpen worden niet vervreemd, vernietigd, prijsgegeven of tot een ander doel dan het onderzoek bestemd, tenzij na verkregen machtiging.

Indien de voorwerpen niet geschikt zijn voor opslag kan de in lid 1 van dit artikel bedoelde machtiging door het Openbaar Ministerie aan de bewaarder dan wel aan de ambtenaar die de voorwerpen in afwachting van hun vervoer naar de bewaarder onder zich heeft, worden verleend.

De in lid 1 van dit artikel bedoelde machtiging kan op vordering van het Openbaar Ministerie door de rechter voor wie de zaak wordt vervolgd af anders het laatst werd vervolgd aan de bewaarder worden verleend ten aanzien van de voorwerpen:

waarvan de kosten van de bewaring niet in een redelijke verhouding staan tot hun waarde;

waarvan aan de bewaring of het onderhoud hoge kosten zijn verbonden of aan de bewaring geen of geen geschikte ruimte beschikbaar is;

die vervangbaar zijn en waarvan de tegenwaarde op eenvoudige wijze kan worden bepaald.

Ten aanzien van inbeslaggenomen voorwerpen die van zodanige aard zijn dat het ongecontroleerd bezit daarvan in strijd is met de wet of het algemeen belang wordt slecht machtiging tot vernietiging verleend.

Degene aan wie de machtiging is verleend, draagt zorg voor de bepaling van waarde die het voorwerp op dat moment bij verkoop redelijkerwijs zou hebben opgebracht.

Indien de inbeslaggenomen voorwerpen op grond van de machtiging van het

Openbaar Ministerie of de rechter tegen baat zijn vervreemd, blijft het beslag, onverminderd het bepaalde in artikel 105, rusten op de verkregen opbrengst.

Art 104 Voorschriften omtrent wijze van bewaring. Staatsbesluit.

Bij of krachtens staatsbesluit worden voorschriften gegeven omtrent de wijze waarop de inbeslaggenomen voorwerpen worden bewaard en ter beschikking van het onderzoek gehouden alsmede omtrent de toepassing van het bepaalde in artikel 103 leden 1 tot en met 3.

Art 105 Verplichting tot teruggave. Bevoegdheid vervolgingsambtenaar.

1. Zodra het belang van strafvordering zich niet meer verzet tegen de teruggave van een in beslag genomen voorwerp, doet het openbaar ministerie dit door de bewaarder teruggeven aan de degene, bij wie het is in beslag genomen en wel tegen een bewijs van ontvangst.

2. Indien deze ten opzichte van de vervolgingsambtenaar of van een zijner hulpofficieren van justitie verklaart, het voorwerp door een strafbaar feit te hebben onttrokken aan een bepaald persoon, dan wel geen bezwaar te hebben tegen teruggave van het voorwerp aan een bepaalde persoon, kan het openbaar ministerie het voorwerp doen teruggeven aan die persoon.

Art 107 De last tot teruggave. Civielrechtelijk beslag. Bewaarder.

Een last tot teruggave van een in beslag genomen voorwerp is gericht tot de bewaarder.

Indien deze niet aan de last kan voldoen, omdat het voorwerp op wettige wijze vervreemd, vernietigd, prijsgegeven of tot een ander doel dan het onderzoek bestemd is, gaat hij over tot betaling van de prijs, die het voorwerp bij verkoop door hem heeft opgebracht of redelijkerwijze zou hebben opgebracht.

De bewaarder geeft het voorwerp niet terug zolang er een beslag op rust, door een derde onder hem ingelegd ingevolge het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Art 108 Bevoegdheid bij verbeurdverklaring

1. In geval van heterdaad of van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, kan de vervolgingsambtenaar die een vordering tot het instellen van een gerechtelijk vooronderzoek doet, in afwachting van het optreden van de rechter-commissaris, bij dringende noodzakelijkheid beslag leggen op alle vorderingen, die in aanmerking komen voor verbeurdverklaring.

2. Kan het optreden van de vervolgingsambtenaar niet worden afgewacht, dan komt de bevoegdheid toe aan ieder zijner hulpofficieren van justitie, onder verplichting om van de ondernomen handelingen onverwijld schriftelijke kennis te geven aan de vervolgingsambtenaar.

Art 109 Bevoegdheid rechter-commissaris

De rechter-commissaris is tijdens het gerechtelijk vooronderzoek bevoegd beslag te leggen op alle vorderingen, die in aanmerking komen voor verbeurdverklaring.

Art 110 Opheffing beslag

Zodra het belang van strafvordering zich niet meer verzet tegen opheffing van het beslag, gaat het openbaar ministerie daartoe over.

Art 113 Algemene en bijzonder last bij binnentreden woningen

1. De opsporingsambtenaar, die niet de hoedanigheid heeft van vervolgingsambtenaar of hulpofficier van justitie, en de deurwaarder, ingevolge enige bepaling van dit Wetboek tot het binnentreden in een woning tegen de wil van de bewoner bevoegd, oefenen hun bevoegdheid niet uit, tenzij voorzien van een algemene of bijzondere schriftelijke last van een lid van het openbaar ministerie dan wel van een bijzondere schriftelijke last van de districtscommissaris.
2. Van het binnentreden ener woning tegen de wil van de bewoner wordt binnen twee maal vierentwintig uren proces-verbaal opgemaakt. Daarin wordt mede van het tijdstip van het binnentreden en van het beoogde doel melding gemaakt. Dit proces-verbaal wordt onverwijld aan de bewoner in afschrift medegedeeld.

Art 114 Schriftelijke last

De schriftelijke last wordt slechts gegeven in een bepaalde zaak en behelst de machtiging om ter verwezenlijking van enig daarbij omschreven bijzonder doel, hetzij in geval van een algemene last alle woningen, hetzij in geval van een bijzonder last bepaald aangewezen woningen binnen te treden.

Art 115 Bijstand van andere personen

De opsporingsambtenaar of deurwaarder, in een woning tegen de wil van de bewoner binnentredende, kan zich daarbij doen vergezellen van bepaalde door hem aangewezen personen.
In dat geval wordt daarvan in het proces-verbaal melding gemaakt.

Art 116 Voorbehouden plaatsen

In die gevallen waarin krachtens dit Wetboek het betreden van plaatsen is toegelaten, geschiedt dit, buiten het geval van ontdekking op heterdaad niet:
in de vergaderzaal van het Parlement, gedurende de vergadering.
in de lokalen waarin terechtzittingen worden gehouden, gedurende de terechtzitting.
in de lokalen voor godsdienst bestemd, gedurende de godsdienstoefening.

Art 117 Autoriteit bij ambtsverrichtingen

1. Voor de handhaving der orde ter gelegenheid van ambtsverrichtingen draagt zorg de autoriteit, die met de leiding dier verrichtingen is belast.
2. Deze neemt de nodige maatregelen opdat ambtsverrichtingen zonder stoornis zullen plaatsvinden.
3. Indien daarbij iemand de orde verstoort of op enigerlei wijze hinderlijk is, kan de betrokken autoriteit, na hem zo nodig te hebben gewaarschuwd, bevelen dat hij zal vetrekken en, in geval van weigering, hem doen verwijderen en tot de afloop der ambtsverrichtingen in verzekering doen houden.
4. Van een en nader wordt proces-verbaal opgemaakt dat bij de processtukken wordt gevoegd.

Art 118 Gerechtelijke plaatsopneming

1. In geval van gerechtelijke plaatsopneming of huiszoeking kan de daarmee belaste autoriteit de nodige maatregelen tot bewaking of afsluiting nemen en bevelen dat niemand zich, zonder zijn uitdrukkelijke bewilliging, van de plaats der gerechtelijke plaatsopneming of der huiszoeking zal verwijderen, zolang het onderzoek aldaar niet is afgelopen.

2. Hij kan overtreders van het bevel doen vatten en tot de afloop doen aanhouden.

Art 120 Opsporingsambtenaar

Onder opsporingsambtenaren worden verstaan alle personen met de opsporing van het strafbare feit belast.

Art 121 Vervolgingsambtenaar

Onder vervolgingsambtenaren worden verstaan de ambtenaren, die ingevolge het bepaalde bij het Reglement op de Rechterlijke Macht in Suriname zijn belast met de vervolging der strafbare feiten.

Art 122 Heterdaad

1. Ontdekking op heterdaad heeft plaats, wanneer het strafbare feit ontdekt, terwijl het begaan wordt of terstond nadat het begaan is.

2. Het geval van ontdekking op heterdaad wordt niet langer aanwezig geacht dan kort na het feit dier ontdekking.

Art 123 poging en medeplichtigheid

Waar van misdrijf in het algemeen of van enig misdrijf in het bijzonder gesproken wordt, dan wordt daaronder medeplichtigheid aan en poging tot het misdrijf begrepen, voor zover niet uit enige bepaling het tegendeel volgt.

Art 126 Voorbereidend onderzoek

Onder het voorbereidend onderzoek wordt verstaan het onderzoek het welk aan de behandeling ter terechtzitting voorafgaat.

Art 127 Voorlopige hechtenis

Onder voorlopige hechtenis wordt verstaan de vrijheidsbeneming ingevolge een bevel tot bewaring of verlenging van bewaring, een bevel tot gevangenhouding, dan wel een bevel van gevangenneming of van verlenging van gevangenneming.

Art 128 Inbeslagneming

Onder inbeslagneming van enig voorwerp wordt verstaan het onder zich nemen of houden van dat voorwerp ten behoeve van strafvordering.

Art 128a Voorwerpen

Onder voorwerpen worden begrepen alle vermogensbestanddelen, zowel roerende en onroerende goederen, alsmede zakelijke en persoonlijke rechten

Art 134 Algemene opsporingsbevoegdheid

1. Met de opsporing der strafbare feiten zijn belast

- 1o De Procureur-generaal en der andere leden van het openbaar ministerie
- 2o De Districts-Commissarissen
- 3o de ambtenaren van politie
- 4o de buitengewone agenten van politie, indien en voor zover zij daartoe door de Minister van Justitie en Politie zijn aangewezen

2. De bevoegdheid van de personen genoemd in het voorgaande lid, onder 2o en 4o, is beperkt tot het grondgebied waarvoor zij zijn aangesteld.

Art 135 beperkte opsporingsbevoegdheid

Met de opsporing van strafbare feiten zijn ook belast zij, aan wier waakzaamheid bij bijzondere wetten de handhaving of de zorg voor de naleving daarvan of de opsporing van de daarin bedoelde strafbare feiten is toevertrouwd, een en ander voor zoveel het die feiten betreft.

Art 136 Bevelen P-G en leden van het OM

1. De Procureur-generaal en de andere leden van het openbaar ministerie geven bevelen aan de overige personen met de opsporing belast.

2. De opsporingsambtenaren hebben het recht in de uitoefening hunner ambtsverrichtingen de hulp in te roepen van de openbare burgerlijke en van de gewapende macht.

3. Deze zijn verplicht aan de vordering onmiddellijk te voldoen.

Art 138 Proces-verbaal, Ambtseed

1. Wanneer een lid van het openbaar ministerie persoonlijk de opsporing verricht, doet hij van zijn bevindingen blijken bij proces-verbaal opgemaakt op ambtseed.

2. De overige opsporingsambtenaren maken ten spoedigste proces-verbaal op van het door hen opgespoorde strafbare feit of van hetgeen door hen tot opsporing is verricht of bevonden. Het proces-verbaal wordt door hen opgemaakt op hun ambtseed of, voor zover zij die niet hebben afgelegd, door hen binnen tweemaal vierenentwintig uren beëdigd voor een hulpofficier van justitie die daarvan een verklaring op het proces-verbaal stelt.

3. De processen-verbaal worden door de opsporingsambtenaren persoonlijk opgemaakt, gedagtekend en ondertekend; daarbij moeten zij tevens zoveel mogelijk uitdrukkelijk worden opgegeven de redenen van wetenschap.

Art 139 Vordering van vooronderzoek

Wanneer en vervolgingsambtenaar kennis heeft gekregen van een strafbaar feit, stelt hij het nodige opsporingsonderzoek in en vordert, zo daartoe termen aanwezig zijn, dat tot het instellen van een gerechtelijk vooronderzoek worde overgegaan.

Art 140 Schouw

1. de Vervolgingsambtenaar is te allen tijde bevoegd ten einde enige plaatselijke

toestand op te nemen of enig voorwerp te bezichtigen, met de personen door hem aangewezen, elke plaats te betreden met uitzondering van een woning, waarvan de toegang door de bewoner wordt geweigerd.

Art 141 schouw op elke plaats

In geval van ontdekking op heterdaad of van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, kan de vervolgingsambtenaar, die het instellen van een gerechtelijk vooronderzoek vordert, in afwachting van het optreden van de rechter-commissaris, bij dringende noodzakelijkheid, ten einde een plaatselijke toestand op te nemen of een voorwerp te bezichtigen, elke plaats betreden waar de daad is begaan of sporen heeft achtergelaten.

Art 142 schouw door hulpofficier van justitie

Kan het optreden van de vervolgingsambtenaar niet worden afgewacht, dan heeft ook ieder zijner hulpofficier van justitie de bevoegdheden bij de artikelen 140 en 141 omschreven.

Art 143 hulpofficieren van justitie

Ter plaatse waar en binnen de grenzen binnen welke zij bevoegd zijn tot opsporing zijn hulpofficieren van justitie:

- 1o de Districts-commissarissen
- 2o de ambtenaren van politie, daartoe door de Minister van Justitie en Politie aangewezen.

Art 144

De opsporingsambtenaren, die geen lid van het openbaar ministerie en geen hulpofficier van justitie zijn, doen hun processen-verbaal, de aangiften of berichten ter zake van strafbare feiten, alsook de opgave als beledigde partij, met de in beslag genomen voorwerpen, onverwijld toekomen aan de hulpofficier van justitie, onder wiens bevel of toezicht zij staan.

Art 145

De hulpofficieren van justitie doen de processen-verbaal, bij hen ingekomen of door hen opgemaakt, als ook de opgaven als beledigde partij, en de in beslag genomen voorwerpen toekomen aan de vervolgingsambtenaar, tenzij deze anders beslist.

Art 148 Verplichting tot aangifte - verschoning

1. Ieder die kennis draagt van een der misdrijven, omschreven in de artikelen 128-145a van het Wetboek van Strafrecht, in Titel VII van het Tweede Boek van dat Wetboek, voor zover daarvoor levensgevaar is veroorzaakt of de in de artikelen 347-359 van dat Wetboek, van mensenroof of van verkrachting dan wel het voornemen van een dezer misdrijven, is verplicht daarvan onverwijld aangifte te doen bij een opsporingsambtenaar.

2. De bepaling van het eerste lid is niet van toepassing op hem die door aangifte gevaar zou doen ontstaan voor een vervolging van schelven of van iemand bij wiens vervolging hij zich van het afleggen van getuigenis zou kunnen verschonen.

Art 149 Bevoegdheid tot aangifte of klaagde

Ieder die kennis draagt van een begaan strafbaar feit is bevoegd daarvan aangifte of klaagde te doen.

Art 151 Wijze van aangifte

1. De aangifte van enig strafbaar feit geschiedt mondeling of schriftelijk bij de bevoegde ambtenaar, hetzij door de aangever in persoon, hetzij door een ander, daartoe door hem van een bijzonder schriftelijke volmacht voorzien.
2. De mondelinge aangifte wordt door de ambtenaar die haar ontvangt op schrift gesteld en na voorlezing door hem met de aangever of diens gemachtigde ondertekend. Indien niet kan tekenen wordt de rede van het beletsel vermeld.
3. De schriftelijke aangifte wordt door de aangever of diens gemachtigde ondertekend.
4. De schriftelijke volmacht, of zo zij voor de notaris in minuut is verleden, een authentiek afschrift daarvan, wordt aan de akte gehecht.
5. Tot het ontvangen van de aangiften bedoeld in de artikelen 148 en 149, zijn de opsporingsambtenaren, en tot het ontvangen van de aangiften in artikel 150, de daarbij genoemde ambtenaren verplicht
6. Artikel 145 is van toepassing

Art 152 Klachtdelicten

1. Bij strafbare feiten alleen op grond van een klacht vervolgbaar, geschiedt deze klacht mondeling of schriftelijk bij de bevoegde ambtenaar, hetzij door d tot klacht gerechtigde persoon, hetzij door een ander, daartoe door hem van een bijzondere schriftelijke volmacht voorzien. De klacht bestaat in een aangifte met verzoek tot vervolging.

Art 153 tot ontvangen bevoegde ambtenaar

1. Tot het ontvangen der klachten is elke vervolgingsambtenaar en elke hulpofficier van justitie bevoegd en verplicht.
2. Artikel 145 is van toepassing

Art 155 Beledigde partij

Ieder die door het strafbare feit van een ander schade heeft geleden, kan zich opgeven als beledigde partij. ten aanzien van die opgave is artikel 151, eerste tot vierde lid van overeenkomstige toepassing. De opsporingsambtenaren zijn tot het ontvangen van de opgave verplicht.

Art 172 wederrechtelijk voordeel

2. Bestaat een redelijk vermoeden dat de verdachte wederrechtelijk voordeel van enig belang heeft verkregen, dan kan het gerechtelijk vooronderzoek mede worden gericht op de bepaling van dit voordeel, met het oog op de ontneming daarvan opgrond van artikel 54d van het Wetboek van Strafrecht.

Art 156 Opportuniteitsbeginsel

1. Indien naar aanleiding van het ingestelde opsporingsonderzoek het openbaar ministerie van oordeel is dat vervolging moet plaatshebben, gaat het daartoe zo spoedig mogelijk over.

Art 195 Onbeëdigde verklaring

De getuige verklaart de gehele waarheid en niets dan de waarheid te zullen zeggen.

Art 196 Beëdigde verklaring Aanmaning in plaats van beëdiging

1. De rechter-commissaris laat, indien hij zulks nodig acht of op vordering van het openbaar ministerie, de getuige onder ede verklaren dat hij de gehele waarheid en niets dan de waarheid zal zeggen.
2. Indien een getuige met gebrekkige ontwikkelingen of ziekelijke storing zijner geestvermogens, naar het oordeel van de rechter-commissaris, de betekenis van de eed niet voldoende beseft, of indien een getuige de leeftijd van vijftien jaren nog niet heeft bereikt, wordt hij, op straffe van nietigheid, niet beëdigd doch aangemaand de gehele waarheid en niets dan de waarheid te zeggen.
3. Van de reden der aanmaning wordt in het proces-verbaal melding gemaakt.

Art 197 Verschoning wegens verwantschap, duurzaam feitelijk samenwonen.

Van het geven van getuigenis of van het beantwoorden van bepaalde vragen kunnen zich verschonen:

- 1e. des verdachten of medeverdachten bloed- of aanverwanten in de rechte lijn;
- 2e. des verdachten of medeverdachten bloed- of aanverwanten in de zijlijn tot de derde graad ingesloten.
- 3e. des verdachten of medeverdachten echtgenoot of vroegere echtgenoot, dan wel de persoon, met wie de verdachte of de medeverdachte duurzaam samenwoont of heeft samen gewoond. Van die samenwoning moet uit het bevolkingsregister blijken, behoudens tegenbewijs.

Art 198 Plicht tot geheimhouding

Van het geven van getuigenis of het beantwoorden van bepaalde vragen kunnen zich ook verschonen zij die uit hoofde van hun stand, beroep of hun ambt tot geheimhouding verplicht zijn, doch alleen omtrent hetgeen waarvan de wetenschap aan hen als zodanig is toevertrouwd.

Art 199 Gevaar voor vervolging. Samenwonen

De getuige kan zich verschonen van het beantwoorden ener hem gestelde vraag, indien hij daardoor of zichzelf of een zijner bloed- of aanverwanten in de rechte lijn of in de zijlijn in de tweede of derde graad of zijn echtgenoot of vroegere echtgenoot dan wel de persoon, met wie hij duurzaam feitelijk samenwoont of samengewoond heeft, aan het gevaar ener strafrechtelijke veroordeling zou blootstellen.

Art 200 Geen schriftelijk opstel Schriftelijke aantekening

1. De getuige legt zijn verklaring af, zonder zich van een schriftelijk opstel te mogen bedienen.
2. De rechter-commissaris kan echter om bijzondere redenen de getuige toestaan, bij zijn verklaring zodanig gebruik te maken van geschriften of schriftelijke aantekeningen als hij veroorloven zal.

Art 201 Weigering van getuige Gijzeling Verslag aan Hof

1. Indien de getuige bij zijn verhoor zonder wettige grond weigert op de gestelde vragen te beantwoorden of de van hem gevorderde verklaring, eed of belofte af te leggen, beveelt de rechter-commissaris, zo dit in het belang van het onderzoek dringend noodzakelijk is, hetzij ambtshalve, hetzij op vordering van de vervolgingsambtenaar of op het verzoek van de verdachte dat de getuige in gijzeling zal worden gesteld totdat het Hof van Justitie daaromtrent zal hebben beslist.

Art 217

1. Indien de rechter-commissaris oordeelt dat het gerechtelijk vooronderzoek is voltooid of dat tot voortzetting daarvan geen grond bestaat, sluit hij het onderzoek bij een beschikking waarin de reden der sluiting is vermeld.
2. De rechter-commissaris doet deze beschikking toekomen aan de vervolgingsambtenaar en, indien deze bekend is, aan de verdachte.
3. Indien de vervolgingsambtenaar aan de rechter-commissaris schriftelijke mededeelt dat van verdere vervolging wordt afgezien, eindigt het gerechtelijk vooronderzoek.

Art 221

1. Indien het gerechtelijk vooronderzoek gesloten is, doch het onderzoek ter terechtzitting nog niet is aangevangen, kan het Hof van Justitie, op vordering van de vervolgingsambtenaar of op het verzoek van de verdachte, de rechter-commissaris het verrichten van bepaalde handelingen van nader onderzoek opdragen; de rechter-commissaris kan door de vervolgingsambtenaar gevorderde of door de verdachte verzochte onderzoekshandelingen ook zonder dergelijke opdracht verrichten.

Titel III A

Strafrechtelijk financieel onderzoek

Art 221a SFO

1. Een strafrechtelijk financieel onderzoek kan slechts worden ingesteld krachtens een machtiging, gegeven op grond van artikel 344a; het wordt bij schriftelijke beschikking ingesteld door de vervolgingsambtenaar, deze beschikking wordt aan de verdachte betekend.
2. Een strafrechtelijk financieel onderzoek is gericht op de bepaling van het door de verdachte wederrechtelijk verkregen voordeel, met het oog op ontneming daarvan op grond van artikel 54d van het Wetboek van Strafrecht.

Art 221b bevoegdheden opsporingsambtenaar tijdens SFO

1. Krachtens de ingevolge artikel 344a gegeven machtiging is een opsporingsambtenaar op vertoon van de machtiging bevoegd, ten einde inzicht te verkrijgen in de vermogenspositie van degene tegen wie het onderzoek is gericht, aan en ieder te bevelen hem op de eerste vordering:

Opgave te doen of inzage afschrift te geven van bescheiden- of gegevens;
Op te geven of, en zo ja welke vermogensbestanddelen hij onder zich heeft of heeft gehad, welke toebehoren of hebben toebehoord aan degene tegen wie het onderzoek is gericht;

En aldus verstrekte schriftelijke bescheiden in beslag te nemen.

2. Het bevel wordt niet gericht aan degenen tegen wie het onderzoek is gericht.

3. Een geldige reden tot weigering aan het bevel te voldoen op grond van bevoegdheid tot verschoning bestaat voor de personen in artikel 93, lid 2 bedoeld, onder de daar omschreven voorwaarden.

Art 221c Bevoegdheden rechter-commissaris tijdens SFO.

1. Tijdens het strafrechtelijk financieel onderzoek is de vervolgingsambtenaar bevoegd alle voorwerpen die kunnen dienen tot bewaring van het recht tot verhaal voor een op te leggen verplichting tot betaling van een geldbedrag aan de staat ter ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel in beslag te nemen.

2. indien de vervolgingsambtenaar zulks noodzakelijk acht, vordert hij dat de rechter-commissaris ter inbeslagneming huiszoeking doet of andere hem krachtens lid 3 toekomende bevoegdheden uitoefent.

3. Aan de rechter-commissaris komen tijdens het strafrechtelijk financieel onderzoek dezelfde bevoegdheden toe als tijdens een gerechtelijk vooronderzoek, met dien verstande dat:

Een verlof van het Hof van Justitie voor het doen van huiszoeking ter inbeslagneming niet is vereist;

Hij ook bevoegd is huiszoeking te doen ter inbeslagneming van brieven of andere geschriften welke kunnen dienen om ten aanzien van degene tegen wie het onderzoek is gericht wederrechtelijk verkregen voordeel aan te tonen, of de uitlevering van deze brieven en andere geschriften te bevelen;

Hij niet gehouden is degene tegen wie het onderzoek is gericht of diens raadsman tot bijwoning van enige door hem te verrichten onderzoekshandeling toe te laten.

Art 221d

1. Zodra de vervolgingsambtenaar oordeelt dat het strafrechtelijk financieel onderzoek is voltooid of dat tot de voortzetting daarvan geen grond bestaat, sluit hij het onderzoek bij schriftelijke gedagtekende beschikking; hij zendt deze beschikking aan de rechter-commissaris en doet een afschrift betekenen aan degene tegen wie het strafrechtelijk financieel onderzoek is gericht, onder mededeling van het recht tot kennisneming van de stukken van het onderzoek.

2. Degene tegen wie het onderzoek gericht is, kan het Hof van Justitie verzoeken

de beëindiging van het onderzoek te bevelen. Het Hof kan zich in dat geval de stukken van het onderzoek doen overleggen.

3. De verzoeker wordt door het Hof gehoord, althans opgeroepen. Indien nog geen zes maanden verstrekken zijn sinds een vorig verzoek uit hoofde van dit artikel is ingediend, kan het Hof het verzoek zonder nader onderzoek niet-ontvankelijk verklaren.

4. Indien het verzoek het Hof gegrond voorkomt, kan het de vervolgingsambtenaar bevelen het strafrechtelijk financieel onderzoek te sluiten, doch niet nadat deze is gehoord.

5. Een gesloten strafrechtelijk financieel onderzoek kan slechts worden heropend krachtens een nadere machtiging, door de rechter-commissaris op vordering van de vervolgingsambtenaar verleend.

Art 344a Instellen SFO

1. De rechter kan het openbare ministerie in het vonnis machtigen een strafrechtelijk financieel onderzoek in te stellen.

2. Een dergelijke machtiging kan slechts worden verleend indien de rechter bewezen acht dat de verdachte een strafbaar feit heeft begaan waarop een gevangenisstraf staat van zes jaar of hoger, door middel waarvan of uit de baten van welk strafbaar feit hij aanmerkelijk voordeel wederrechtelijk heeft verkregen.

3. Het vonnis bevat de gronden waarop de beslissing tot het instellen van een strafrechtelijk financieel onderzoek steunt.

Art 458 Bevoegdheden der inbeslagneming

1. In geval van een strafbaar feit omschreven in de artikelen 128-133, 135, 136, 292, 302, 309, 313, 352, 533 en 534 van het Wetboek van Strafrecht, zijn de in artikel 134 bedoelde ambtenaren te allen tijde bevoegd ter inbeslagneming de uitlevering te vorderen van alle voor inbeslagneming vatbare voorwerpen.

2. Zij hebben te allen tijde vrije toegang tot alle plaatsen, waar redelijkerwijs vermoed kan worden, dat een zodanig strafbaar feit wordt begaan. De artikelen 113-116 van dit Wetboek zijn van toepassing.

Art 462

1. Zodra het openbare ministerie bemerkt, dat een in beslag genomen, verbeurd verklaard of aan het verkeer onttrokken voorwerp geheel of gedeeltelijke aan een ander dan de verdachte of veroordeelde toebehoort, stelt het die persoon indien mogelijk in kennis van de bevoegdheden die hij heeft ingevolge de beide voorgaande artikelen.

2. Een dergelijke kennisgeving blijft achterwege indien de betreffende persoon ermee bekend is dat het voorwerp, inbeslaggenomen, verbeurdverklaard of aan het verkeer onttrokken is.

Art 465a

1. Bevoegd tot het geven van beschikkingen als bedoeld in artikel 54b eerste lid onder 3e van het Wetboek van Strafrecht is het gerecht waarvoor de zaak in eerste aanleg zal worden vervolgd, is vervolgd of had kunnen worden vervolgd.

2. De beschikking wordt niet gegeven dan op een met redenen omklede vordering van de vervolgingsambtenaar.

POLITIESTRAFWET

Art 55 Vuurwerk e.d.

1. Hij die te Paramaribo, te Nieuw-Nickerie of te Albina op of aan de openbare weg zonder vooraf verkregen vergunning te Paramaribo van de commissaris van politie en te Nieuw-Nickerie of te Albina van de districtscommissaris vuurwerk, waaronder begrepen zijn zwermers, voetzoekers, Bengaals vuur of dergelijke afsteekt, wordt gestraft.

2. De politie is bevoegd het afsteken te doen staken en daartoe zoo nodig aan een daartoe strekkend bevel door den overtreder geen onmiddellijk gevolg is gegeven een woning of erf, desnoods met geweld binnen te gaan.

Art 56 Hinderlijk geluid

1. Hij, die door middel van een toestel, bestemd tot of in gebruik voor het hoorbaar maken van muziek of van de menselijke stem, hetzij in de buitenlucht, hetzij in een afgesloten ruimte, voor de omgeving hinderlijk geluid maakt, wordt gestraft.

2. Het tweede lid van artikel 55 is van overeenkomstige toepassing

Vuurwapenwet:

Art.30

Met de toezicht op de verspreiding van vuurwapens en munitie onder de bevolking en het opsporen van de feiten, bij deze wet strafbaar gesteld, zijn, behalve de bij artikel 134 Sv aangewezen personen, belast de ambtenaren bij de actieve dienst der belastingen.

De ambtenaren, in het voorgaande lid bedoeld, hebben in de uitoefening van het aan hen opgedragen toezicht, met de hen in verband daarmede vergezellende personen, te allen tijde toegang tot alle plaatsen, waar redelijkerwijs vermoed kan worden, dat vuurwapens of munitie aanwezig zijn.

Wordt hen de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich die desnoods met inroeping van de sterke arm.

Is deze plaats tevens een woning of alleen door een woning toegankelijk, dan treden zij die tegen de wil van de bewoner niet binnen dan op vertoon van een schriftelijk lastgeving, te Paramaribo van de Procureur-generaal en in het district van de betrokken Districtscommissaris.

Van dit binnentreden wordt door hen proces-verbaal opgemaakt, dat binnen tweemaal vier en twintig uren aan degene, wiens woning is binnengetreden, in afschrift wordt medegedeeld.

Art. 31

De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot in beslagname van daarvoor vatbare goederen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.

Wet op Verdovende Middelen

Art. 9

Met het toezicht op de naleving en het opsporen van overtredingen van de bepalingen van deze wet zijn behalve de ambtenaren als bedoeld in artikel 134 WvSv, belast de ambtenaren bij de Dienst der Invoerrechten en Accijnzen en voor zover het plaatsen betreft waar geneesmiddelen bereid, verpakt, opgeslagen en verstrekt worden, mede de Directeur van Volksgezondheid en de door hem aan te wijzen ambtenaren.

Art. 10

De opsporingsambtenaren hebben te allen tijde toegang:

tot de voer – en vaartuigen, waarvan hun bekend is of waarvan redelijkerwijze door hen kan vermoed worden, dat daarmee ingevoerd of vervoerd worden of dat daarin, daarop of daaraan bewaard worden of aanwezig zijn middelen, bedoeld in de artikelen 3 en 4;

tot de plaatsen, waar een overtreding van deze wet gepleegd wordt of waar redelijkerwijze vermoed kan worden, dat zodanige overtreding gepleegd worden.

Wordt hen de toegang geweigerd, dan er verschaffen zij zich die desnoods met inroeping van de sterke arm.

In plaatsen, die tevens woningen zijn, of alleen door een woning toegankelijk zijn, treden de opsporingsambtenaren, die niet de hoedanigheid hebben van vervolgingsambtenaar of hulpofficier van justitie, niet binnen tegen de wil van de bewoner, dan op schriftelijk lastgeving van een lid van het Openbaar Ministerie of van de betrokken District – Commissaris.

Van dit binnentreden tegen de wil van de bewoner wordt door hen proces-verbaal opgemaakt, dat binnen twee maal vierentwintig uren aan hem, in wiens woning is binnen getreden, in afschrift wordt meegedeeld; in dit proces-verbaal wordt mede van het tijdstip van het binnentreden en van het daarmee beoogd doel melding gemaakt.

Zij zijn bevoegd een persoon, verdacht van een bij deze wet als misdrijf strafbaar gesteld feit, bij het bestaan van ernstige bezwaren tegen deze aan lichaam en kleding te onderzoeken, in achtneming van artikel 47 WvSv.

Zij zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagname van daarvoor vatbare voorwerpen; zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.

Zij zijn te allen tijde, ook buiten het geval van verdenking, bevoegd bescheiden in te zien waarvan dat naar hun redelijk oordeel met het oog op het toezicht op de naleving van deze wet wenselijk is; zij kunnen daartoe medewerking van de houder van de bescheiden vorderen; deze is verplicht de gevorderde medewerking te verlenen.